

Parkeerterreinenblues

Leen Verheyen

1.

ZIJ:

ga zitten
zei ik hem
drink iets
heeft u het gemakkelijk gevonden?
u ziet er moe uit
zal ik uw jas aannemen?
hoe is het met uw vrouw?

u hoeft niets te zeggen
niets te doen
gewoon zitten
en luisteren
dat is alles
meer niet

ik verwacht weinig
van mijn medemensen
ik wil gewoon iemand
die zegt dat het goed gaat
dat alles wel in orde komt
iemand die blijft
maar niemand blijft

ik had hem gezien
twee maanden eerder was ik hem gevolgd
dat doe ik vaker
ik observeer graag mensen
ik rijd ze achterna
willekeurig
ik ben op weg naar de supermarkt
en plots is er die auto vóór mij
dat ander leven
dat leven van iemand die ik niet ken
dat leven dat evengoed het mijne had kunnen zijn
en dan rijd ik ze achterna
soms blijf ik ze dagen volgen
wil ik alles weten
hoe ze wonen
waar ze werken
hoeveel kinderen

bij hem was het anders
bij hem had ik een doel
ik wist waarom
ik had gehoord waar hij woonde
ik was naar hem toe gereden
ik heb dagen voor zijn huis staan wachten
ik zag alles
ik zag hoe hij de deur opende
en het huis binnenging
hoe het licht werd aangestoken
een schaduw die voorbij de ramen danste

na een paar weken heb ik hem aangesproken
de eerste keer sinds het gebeurd is
ik heb de weg gevraagd naar de plaats waar hij mijn dochter aanreed
in de hoop dat hij zou zeggen
daar ga ik ook naartoe
loop maar mee
maar hij reageerde amper toen ik de naam zei van de straat
hij wees de weg
draaide zich om
en verdween
ik bleef kijken
in de hoop iets te zien
een traan
iets dat op schuldgevoel zou wijzen
maar hij bleef beheerst
onverschillig misschien
ik had nog iets willen zeggen
maar ik zweeg
ik heb een brief geschreven
en hem gevraagd
af te spreken in een hotel aan zee
ik had niet verwacht dat hij zou komen

u heeft bloemen bij
had u niet moeten doen

HIJ:
sorry
ik wou gewoon vriendelijk zijn

waarom ben ik hier?
vroeg ik

ZIJ:
omdat u hier wou zijn
bij mij
omdat u iets mist misschien

HIJ:
ik zou een paar afspraken willen maken

ZIJ:
afspraken?
waarover?

HIJ:
ik wil geen gedoe
overdreven emoties
geen misplaatste zwartgalligheid
geen liedjes
geen vragen
dat is alles

ZIJ:
wat wilt u dan wel?

HIJ:
wat bedoelt u?

ZIJ:
u somt op wat u niet wil
wat wil u wel?

HIJ:
ik weet het niet
wat wil u?

ZIJ:
bel uw vrouw
zei ik
het wordt laat vanavond
wanneer wordt u thuis verwacht?
laat uw vrouw maar weten
dat ze niet hoeft te wachten

HIJ:
wat wilt u van mij?

ZIJ:
een beetje warmte
zoals iedereen
bel haar en zeg dat u later komt

HIJ:
wat moet ik zeggen?

ZIJ:
iets met het werk
zeg maar dat u onverwachts moet overwerken
of een plotse vergadering
een congres dat u vergeten was

HIJ:
ik ben al drie maanden niet meer gaan werken

ZIJ:
Ziekteverlof?

HIJ:
ja
ziekteverlof

ZIJ:
ziekteverlof
ik wist het wel
ik wist alles
hij had een routineus leven
een man waarvan je verwacht dat hij exact om half acht naar zijn werk vertrekt
maar dat deed hij nooit
niet de afgelopen twee maanden
wat deed u van werk?
vroeg ik

HIJ:
ik ben vrachtwagenchauffeur
dat weet u

u wou met mij praten?

ZIJ:
(zwijgt)

HIJ:
wat wilt u?
waarom wilt u praten?
waarom hier?
het is hier koud
kan de verwarming aan?

ZIJ:
rustig
zei ik
niet te veel vragen

het was vier uur
in de kamer
van het hotel aan zee
je kon de meeuwen horen
het was rustig
het weer viel tegen

HIJ:
we hadden ook ergens anders kunnen afspreken
keuze genoeg
een verlaten fabriek
zoals in de films
een café
een kerk
we hadden in een park kunnen afspreken
of in een wegrestaurant
of aan een tankstation
voor het gebeurde
hield ik van tankstations
omdat die geen moeite doen
om het gezellig te maken
mensen passeren
niemand blijft er langer dan noodzakelijk
de geur van benzine
het idee dat een kleine vlam voldoende zou zijn
om alles de lucht in te blazen
het heeft iets eenzaam
een tankstation
voor iedereen
en niemand
daarom hou ik er zo van
denk ik

ZIJ:
zullen we naar buiten gaan?

HIJ:
wat wilt u eigenlijk?
wat verwacht u nu van mij?
wilt u praten?

ZIJ:

praten?

ja

misschien zou ik dat wel willen

praten is onderhoudend

zei ik

je dooft er de tijd mee

waarover zullen we praten?

kunst?

cultuur misschien?

de actualiteit?

ik moet u teleurstellen

tegenwoordig lees ik alleen nog maar de overlijdensberichten in de krant

HIJ:

u bent te hard

ZIJ:

ik ben mezelf

dat volstaat

het is weinig

zei ik

maar het is genoeg

ik heb nooit de behoefte gevoeld

een persoonlijkheid te ontwikkelen

iedereen zei

blijf gewoon jezelf

dus deed ik dat

ik ben te plooiën

ik kan zijn wie u wil

HIJ:

ik wil niets

met rust gelaten worden

dat zou voldoende zijn

ZIJ:

ik weet dat u meer wilt

HIJ:

u kent mij niet

ZIJ:

ik ken u beter dan u denkt

HIJ:
laat me met rust
ik weet niet waarom ik gekomen ben
het was een vergissing
ik had hier niet moeten zijn
ik ga naar huis

ZIJ:
dat doet u niet

HIJ:
ik ga naar huis
ik wil mijn kinderen zien
mijn vrouw

ZIJ:
denkt u dat ze op u wacht?
uw vrouw
misschien wel
ze lijkt me lief
ik had haar aan de telefoon
een week of drie geleden
ze klonk lief

ik heb haar ook eens gezien met hun kinderen
ze is het soort vrouw
dat gedoemd lijkt
kinderen te baren
en iemands vrouw te zijn

romantisch

HIJ:
cynisch zijn is zo makkelijk

ZIJ:
cynisch?
ik ben nochtans een echte romanticus
op valentijn stuur ik altijd een verpakt kippenhart
naar de mensen waarvan ik hou

HIJ:
wat weet u eigenlijk van mij?

ZIJ:
maakt ze u gelukkig?
uw vrouw

HIJ:

ik heb een bed om in te slapen
iemand die naar mij luistert
die tegen mij praat
ik heb een goed gevulde koelkast
een vaatwasmachine
kinderen

ZIJ:

maar bent u gelukkig?

HIJ:

wat bedoelt u daarmee?

ZIJ:

wij lijken op elkaar
meer dan u denkt
meer dan u wil toegeven
we proberen ons te camoufleren
iemand anders te zijn
lopen de stad in met een pruik
en een zonnebril
wij lijken op elkaar
we proberen aan te raken
andere mensen af te tasten
maar het heeft geen zin
het is leer tegen leer
wij hebben een olifantenvel
allebei
wij zijn eenzaam

HIJ:

ik ben niet eenzaam
ik heb een vrouw
twee kinderen
en een hond

ZIJ:

kent u het gevoel
voor de elektronische deuren van een winkel te staan
het regent
uw neus en uw handen
zijn tegen het glas gedrukt
u ademt damp op de ruit
en ze gaan niet open
niet voor u
de winkel is nochtans niet gesloten
binnen brandt licht
en lopen mensen
maar de deur blijft dicht

alleen voor u

omdat wij anders zijn
wij zijn eenzaam
omdat wij anders zijn
ik heb niemand nodig
ik ben van niemand afhankelijk

HIJ:
wij zijn dus anders

ZIJ:
u zou anders kunnen zijn
zei ik
dat had ik in hem ontdekt
iets willoos
ik zeg kom
hij komt
ik zeg zwijg
hij zwijgt
ik zeg blijf
hij blijft
hij was plooibaar
net als ik

HIJ:
zo ben ik niet
waarom luistert u niet?
u luistert niet naar mij

ZIJ:
we grijpen ons vast aan armen
maar die armen worden water
en we glijden weg

c'est le corridor de la vie

ik vind u sympathiek
ik haat het
om u sympathiek te vinden

HIJ:
sorry

ZIJ:
ik zou u willen haten
uw leven kapot willen maken
maar ik kan het niet
ik vind u sympathiek
wat zou ik er trouwens aan hebben

dat ze u voor jaren zouden opsluiten
de rechtbank interesseert mij niet
u wordt vrijgesproken
dat is zeker
wraak is ook niet meer van deze tijd
de oude grieken
ja
die handelden uit wraak
voor elke dode
een andere dode
uw bloed voor het mijne
de ene familie moordt de andere uit
(als geweerschoten)
tadadadada
de andere moordt de ene uit
tadadadada
of de maffia
daar ook
vendetta
tadadadada
of als er oorlog is
maar dat zijn uitzonderlijke omstandigheden
hier toch
in een bosnisch dorp is een man gelyncht
een paar jaar na de servische burgeroorlog
hij was op een dag teruggekeerd naar zijn dorp
waar ze al die jaren hadden gewacht
om wraak te nemen
de avond nadat hij terugkwam
tadadadada
hij is ergens tussen de struiken gevonden
een paar honderd meter buiten het dorp
maar hier
hier gebeurt zoiets niet meer
de doodstraf is afgeschaft
we vergelden geen leven
met een ander leven
dat doen wij niet
wij zijn beschaafd
geciviliseerd zoals ze zeggen
wij hebben geen cultussen
met geslachte geiten
en naakte vrouwen op het altaar
wij hebben geen uitspattingen
wij doen normaal
beheerst
wij hebben onszelf voortdurend onder controle
dát is onze civilisatie
bij ons gebeurt dat niet
een man die een kebabzaak binnenstapt en

tadadadada
de eigenaar neerknalt
bij ons niet
hier worden geen meisjes van de weg gemaaid
er rijden geen cowboys rond op straat
hier is alles ideaal
perfect
dit is het land van de bloemkolen
en de choux-fleurs
het gezonde boerenverstand
la belgique
tadadadada
hier knallen mannen hun familie niet omver
hier worden geen jongens neergestoken
voor een gsm of een mp-3speler
hier verdwijnen geen kinderen
in de kelders van zieke mannen
hier gebeurt dat niet
mij overkomt dat niet
dat denken we allemaal
maar er zijn altijd mensen
waarbij het wel gebeurt

u lijkt op iemand die ik ken
iemand van vroeger

HIJ:
best mogelijk
misschien hebben we elkaar al eens eerder ontmoet
ik herinner me weinig
uit het verleden
ik vind het niet belangrijk
ik wil niet geloven in vroeger
vroeger is voorbij

ZIJ:
vroeger is voorbij

HIJ:
vroeger is voorbij

ZIJ:
niks gaat ooit voorbij
alles wordt altijd herhaald
een heel leven lang
alles verandert
niets blijft
maar toch is alles
gewoon herhaling

van wat vroeger was
vroeger gaat niet voorbij
ik ben vroeger
ik ben mijn eigen vroeger
ik kijk in de spiegel
ik ben er nog
ik sta voor het glas
ik zie mezelf weerspiegeld
ik ben echt
ik ben geen spook
uit een of ander ver verleden
ik ben echt
of twijfelt u daaraan
u mag me aanraken
als u twijfelt
voel maar
voel maar hoe echt ik ben

HIJ:
alsof we elkaar zouden kunnen kennen
ik ken u niet
u weet niet wie ik ben

wat wil u nu eigenlijk?
ik heb u echt niks te bieden
ik heb geen antwoorden
ik heb mijn eigen demonen
als ik 's avonds naar buiten kijk
denk ik dat ik lichamen zie branden
aan de kant van de weg
wat wilt u?
ik kan niet geven wat u vraagt
wat wilt u?
wat bezielt u?
denk u dat ik misschien...
dat het mij niet...
wat wilt u toch van mij?
medelijden?
u wil medelijden
is het niet?

ZIJ:
ik verwacht geen medelijden
zei ik

HIJ:
wat wilt u dan?
zeg dan wat u wilt
ik doe het
als u mij daarna maar met rust laat

wat wilt u?
geld?
iets anders?
zeg het maar

ZIJ:
het kind
zei ik
u weet dat ik een kind had
een meisje
rebekka
vijf jaar

HIJ:
ja
dat weet ik

ZIJ:
ik wil over haar vertellen
dat is alles
ik moet iemand over haar kunnen vertellen
u bent de enige waarmee ik wil praten
zei ik
u bent de enige die het zou begrijpen
denk ik

we woonden hier in de stad
het strand vlakbij
ik ben dikwijls met rebekka de zee ingelopen
kijken wie het verst kon lopen zonder te vallen
zij won
elke keer
ik liet haar winnen

komt u vaak naar hier?

HIJ:
soms
met de kinderen

ZIJ:
ik had eigenlijk niet verwacht dat u zou komen

HIJ:
ik ook niet
het zou gemakkelijker zijn
als wij elkaar zouden vergeten

ZIJ:

als ik u vergeet
moet ik mijn dochter dan ook vergeten?
moet ik mijn dagboeken vervalsen?
haar uit elke foto knippen?
haar schrappen
van alle papieren
waar haar naam op staat?
het zou niet eens helpen

HIJ:

ik wil dit niet
ik wil niet rustig praten
ik wil niet hypocriet doen
ik wil niet doen alsof het goed gaat
ik wil niet slapen
ik wil niet denken
ik wil niet meer hopen
ik wil niet lief en begrijpend zijn
ik wil niet meer proberen
ik wil niet meer
ik ben moe
op

wegwerpmensen
dat zou ideaal zijn
mensen die je koopt in de winkel
en weggooit als je ze niet meer nodig hebt

misschien kan ik beter gaan

ZIJ:

ja
misschien moet u dat dan maar doen

HIJ:

ja
misschien moet ik dat dan maar doen

2.

ZIJ:
al terug?

HIJ:
ik heb wat gewandeld langs de dijk
ik kan niet weggaan

ZIJ:
ik wist dat u zou blijven

HIJ:
hoe wist u dat?

ZIJ:
soms
af en toe
moeten de dingen
gewoon gaan
zoals ik het wil

HIJ:
u kan veel willen

misschien is het een illusie
ben ik toch naar huis
beeldt u zich mij gewoon in
is het allemaal niet echt gebeurd
misschien bestaat alles wat ik zie
niet eens echt
misschien heb ik deze hele wereld
wel gewoon verzonnen
zit alles in mijn hoofd

ZIJ:
ik ben toch echt
ik zie mezelf
ik heb mijn eigen gedachten

HIJ:
misschien heb ik u verzonnen
met die gedachten

ZIJ:
dan zitten uw gedachten
in mijn hoofd
wat doen uw gedachten
in mijn hoofd?

HIJ:

ik weet het niet
het was maar een fantasie
een stomme fantasie
maar soms helpt dat om alles draaglijker te maken
alsof het allemaal niet echt gebeurd is
dan loop ik over straat
en denk ik
jij bestaat niet
en jij bestaat niet
en jij ook niet
mijn baas scheldt mij uit
kan me niet schelen
jij bestaat toch niet
denk ik dan
begrijpt u?

ZIJ:

ja
ik denk het wel
zei ik
misschien dat zoiets helpt
soms zou ik geen hoofd willen hebben
gewoon een lichaam
dat zou voldoende zijn
ik zou doen wat ik nu doe
eten
slapen
wandelen met de hond
en dat zou alles zijn
niet meer
in de jaren '60
is er een wetenschapper geweest
die elektroden plaatste
in de hersenen van dieren
daarna kon hij ze
met een afstandsbediening
manipuleren
later heeft hij hetzelfde
met mensen gedaan
het lijkt mij ideaal
dat iemand mijn hoofd zou besturen
dat ik zelf niet meer moest denken
misschien moet ik wel gewoon in het klooster gaan

HIJ:

ik denk dat ik u begrijp
misschien zou ik dat ook wel willen
gewoon alles stil zetten
soms heb ik er gewoon geen zin meer in
wil ik gewoon even overal tegen kunnen zijn
tegen de liefde
tegen te veel lawaai
tegen alleen zijn
tegen samen zijn
tegen ademen
tegen het kloppen van mijn hart
tegen te veel denken
tegen te lang stil blijven staan
en tegen te rap weer vooruit willen
tegen proberen
en nog eens proberen
en nog eens
en nog eens
en nog eens
ergens tegen zijn
om ergens tegen te kunnen zijn
omdat ik er geen zin in heb
in mijn hoofd zit iets vastgevroren
dat ik niet meer los krijg
maar we doen alsof
we moeten wel
voor je het weet
ben je de man die nergens welkom is

waarschijnlijk ben ik daarom gekomen

ZIJ:

ik heb rebecca alleen grootgebracht
haar vader is er al lang niet meer
weggegaan
ik wou haar niet over hem vertellen
ik zei tegen mezelf
dat als ze oud genoeg zou zijn om zich vragen te stellen
ik haar zou zeggen dat haar vader dood was
dat hij gestorven was omdat hij een oude vrouw uit haar instortend huis wou redden

op een dag heb ergens een foto gevonden
hij zat in een doos
stond buiten met het groot huisvuil
ik weet niet wie het was
maar ik heb die foto meegenomen
hij stond op een kast naast de tv
ik zou rebecca vertellen dat die man haar vader was

ik zou haar brieven laten schrijven aan haar vader
tekeningen laten maken
ik zou haar in zichzelf horen praten
tegen haar vader
op school zou ze vertellen wat een held hij was geweest

na verloop van tijd zou ze zo sterk in mijn verhalen geloven
dat ik haar de waarheid niet meer zou durven te vertellen
ik maakte mezelf wijs dat het eenvoudiger was als ze niet van elkaars bestaan
zouden weten

HIJ:
het spijt me

ZIJ:
en toen ging ze dood
drie maanden geleden
door een vrachtwagen aangereden
u bent de enige waarmee ik nu kan praten
die het kan begrijpen

ze leefde nog
toen ze het ziekenhuis werd binnengebracht
ze bewoog niet
ze deed haar ogen niet meer open
ik moest beslissen
haar laten gaan of niet
de hersenstam was aangetast
ze hielden alleen haar hart in werking
ik moest beslissen
machine uit
of niet
ik had geen keuze
ze vroegen
of ik haar organen wou afstaan
iemand zou haar hart kunnen gebruiken
ik wou het niet
misschien zou haar hart dan kloppen
in het lijf van iemand zoals u
iemand die iemand anders doodreed

niemand weet wat dat is
dood
er is dat beeld van een hemel
maar misschien is het gewoon een modderpoel
het is er koud
het regent
er is geen eten
het zit vol insecten
we weten het niet

ik heb niet eens gehuild
het is zo een vreemd geluid
ik kan het niet
ik kan het niet meer

voor de mensen uit de buurt
ben ik de vrouw
die haar kind verloren heeft
blikken vol medelijden
als ik in de winkel aan de kassa sta
met een opwarmmaaltijd in mijn handen
ze denken
die vrouw eet vanavond weer alleen
maar ze hebben geen idee
ze weten niets
ze zullen het nooit echt begrijpen

soms zeggen ze zelfs
niet omkijken
nooit omkijken
wees gelukkig met wat je hebt

waar bemoeien de mensen zich eigenlijk mee

ik moet afwachten
alles zal wel op zijn plaats vallen
gewoon wachten
godverdomme
ik zit te wachten
en er gebeurt niets
natuurlijk niet
ik wou dat ik een nieuw leven kon beginnen
met alle stukjes tijd die ik aan wachten verspeeld heb

alles gaat verder
ik lees de krant
ik eet wanneer dat moet
ik heb mijn werk
en mijn bezigheden
maar niets is hetzelfde
alles gaat verder
en toch lijkt het alsof ik stil sta sinds die dag
alsof ik in een vertraagde film speel

ik heb een tijd 's nachts op parkeerterreinen rondgedwaald
bij elke truck denkend
deze zou het kunnen zijn
ik gooide hun ruiten in
stak hun banden plat
knipte kabels door

na drie weken hebben ze mij betrappt
het is vreemd dat ik nog vrij rondloop

toen zag ik uw naam in het dossier

HIJ:

ik weet niet hoe het komt
normaal rijd ik nooit langs hier
ik volg altijd dezelfde weg
maar er was file
een wegversperring
dus reed ik binnendoor
en plots is er dat meisje
een hond die de straat overloopt
zij erachteraan
ik had haar te laat gezien
ik kon niet meer stoppen
er was een knal
maar minder zwaar dan je zou verwachten
een klein broos lichaam dat niet beweegt onder de cabine van mijn wagen
het janken van die hond
elke nacht hoor ik het janken van die hond
ik wil niet meer slapen
het lukt niet meer
elk uur sta ik op
en ga naar mijn eigen kinderen kijken
bang dat ook zij er ineens niet meer zullen zijn

het lijkt alsof ik voortdurend bang ben
nu pas weet ik wat dat is
angst
het is een beest
met harige poten
en een lelijk lijf
dat op wacht zit
en elk moment van de dag
mijn bewegingen controleert
het zit te grommen
en het lijkt alsof het elk moment kan toeslaan
en mij de strot kan over bijten

toen vorige week uw brief in mijn bus zat
heb ik lang getwijfeld
ik weet niet waarom ik uiteindelijk gekomen ben
schuldgevoel waarschijnlijk

ZIJ:

ze was mijn dochter
mijn kind

nu word ik elke ochtend wakker
de kamer ruikt naar slaap
en ik hoor alleen maar stilte
geen blote voeten op de trap
niet het geluid van kinderprogramma's op de tv
alleen maar stilte

er zit een gat in mijn leven
soms sta ik aan de rand
en zou ik erin willen springen
andere dagen
blijf ik weg van het gat
maar het is er wel
het gaat niet weg

HIJ:

het is lente
zeggen ze
maar ik zie het niet
het licht lijkt altijd hetzelfde
vroeger was alles beter
zeggen ze
en zij zei het tegen mij

ZIJ:

vroeger was alles beter
toen was er iets om van te houden
of om vast te houden
als u wil
een rol
iets wat ik speelde
een dag
een week
soms jaren aan stuk
eerst was ik de geliefde
later de moeder
wat ben ik nu nog?
er is geen rol meer om te spelen

HIJ:

waarom spelen?

ZIJ:

omdat het een spel is

allemaal

alles

wat blijft er van iemand over als er geen rollen meer zijn?

wat blijft er over van de trucker

als er geen vrachtwagens meer zijn?

wat blijft er over van de buurman

als er geen burens meer zijn?

wat blijft er over van de vader

als er geen kinderen meer zijn?

ik heb alleen de foto's bewaard

en een paar tekeningen

haar speelgoed en haar kleren

heb ik weggegeven

alles lijkt onuitputtelijk te zijn

maar dat is niet zo

er komt een dag voor de laatste knuffel

de laatste keer dat je een ander lichaam kust

de laatste nacht in een hotel

en er komt een laatste keer waarop je zegt

dat het laatste keer was

dat is het laatste wat ik hem zei

en toen was er die stilte

een beloftevolle stilte

als een film scène in een donker café

nacht

op de achtergrond speelt men biljart

zoiets

HIJ:

ja

als een film scène in een donker café

als in een schilderij van hopper

nacht

op de achtergrond speelt men biljart

een man en een vrouw zitten naast elkaar

verwachtigsvol

toch triest

de sfeer van bedompte ruiten

en vijf mensen in een café dat uitkijkt op een vergeten straat

ZIJ:
ze proberen om contact te maken
handen die elkaar net niet raken
troost
gewoon een beetje troost

HIJ:
een dikke laag mist legt zich over de hoofden
de tijd vertraagt
het einde van de film
en een kus

ZIJ:
één kus

HIJ:
één te lange kus
ik durfde haar niet aan te kijken
gewoon een beetje troost
maar het deed alleen maar meer pijn

ZIJ:
we hebben gevreeën
ik weet niet waarom
het was leeg
en onpersoonlijk

HIJ:
en achteraf was er gewoon een gang in een hotel
een deur van een kamer
en het laatste afscheid
het was koud
ze sloot de deur
een paar minuten lang bleef ik staan in de gang
toen ging ik weg
naar huis
mijn vrouw heeft er nooit naar gevraagd

ZIJ:
ik bleef alleen
keek wat uit het raam
en dacht aan niets
we hebben elkaar daarna
nooit meer teruggezien